

Η ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

(φαντασμαγορία).

ΜΕΡΟΣ Α'. Συναυλία τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τοῦ θέματος: *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος πρὸς τιμὴν τοῦ ἐρχομένου ἐκ Βελγίου ἀναμορφωτοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.*

Πρώτη ἀναμόρφωσις. Τρεῖς κτίσται ἐκ Βελγίου χρωματίζουν τὴν στοάν τοῦ Ταχυδρομείου.

Δευτέρα ἀναμόρφωσις. Ὁ κ. Μανσόλας φορεῖ ἓνα νεώτερον λαϊμοδέτν.

Τρίτη ἀναμόρφωσις. Κλείονται δύο θύραι καὶ ἀνοίγεται ἐν παράθυρον· ἀνακινούνται τινὲς τράπεζαι καὶ στρυμόνονται καὶ τὰ εἰκοσιτέσσερα γράμματα τῆς Ἀλφαβήτου ὡς κατὰδικοὶ ἐν Μενδρῶσὲ ἐντὸς στενοτάτου κελλίου.

* *

ΜΕΡΟΣ Β'. *Σκηνὴ α.* Διάλογος παρὰ τὴν θυρίδα τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιστολῶν.

Ὁ πολίτης. — Κύριε, ἔχω κανένα γράμμα;

Ὁ ὑπάλληλος (δὲν ἀπαντᾷ ἀλλὰ λαμβάνει δεσμίδαν ἐπιστολῶν ἀπὸ μιᾶς τραπέζης καὶ τὴν ἀποθέτει εἰς ἄλλην)

Ὁ πολίτης (μετὰ ἡμίσειαν ὥραν). — Κύριε, ἔχω κανένα γράμμα;

Ὁ ὑπάλληλος (Μεταφέρει πάλιν ἐκ τῆς τραπέζης εἰς τὴν πρώτην θέσιν τὴν ἰδίαν δεσμὴν τῶν ἐπιστολῶν).

Ὁ πολίτης (μετὰ μίαν ὥραν καὶ ἐν τέταρτον). — Κύριε, παρακαλῶ, ἔχω κανένα γράμμα;

Ὁ ὑπάλληλος (τὸν προσβλέπει ἀτενῶς ἐπὶ εἰκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας; καὶ κατόπιν νεύει ἀποφατικῶς).

Ὁ πολίτης ἀπέρχεται ἔνδακρυς καὶ συναντῶν φίλον τοῦ τὸν ἐρωτᾷ.

— Δὲν εἶνε ἐδῶ τὸ ταχυδρομεῖον;

— Ναί· διατί;

— Διότι ἐόμιζον ὅτι εἶνε τὸ νέον φιλανθρωπικὸν κατὰ-ἴτημα τῶν κωραλάλων.

Σκηνὴ β'. Ἄτερος πολίτης ἐρωτᾷ.

— Ἔχω κανένα γράμμα;

— Ἀπὸ ποῖου μέρους;

— Ἀπὸ τὸν Βῶλον.

— Δὲν ἦλθεν ἀκόμη τὸ αὐστριακὸν τῆς Τεργέστης.

Ὁ ὑπάλληλος φεύγει ἔντρομος καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχίζει νὰ μελετᾷ τὴν Γεωγραφίαν.

Σκηνὴ γ'. Ἄτερος ζητεῖ ἐπιστολήν. Ὁ ὑπάλληλος τὸν ἐρωτᾷ.

— Πῶς ὀνομάζεσθε;

— Ἀλέξανδρος Μασκαρίδης; Ζαχαροπλάστης.

Ὁ ὑπάλληλος τῷ ἐγχειρίζει μίαν ἐπιστολήν ἐπιγραφμένην πρὸς τὸν κύριον Θεοφύλακτον Ἰωακειμόπουλον προλύτην τῆς θεολογίας.

Ὁ πολίτης (ἐπιστρέφων αὐτήν). — Δὲν εἶμ' ἐγώ.

Ὁ ὑπάλληλος (παραλαμβάνων αὐτήν μετὰ θυμοῦ). Τότε μὲ μοῦ ζητεῖς γράμμα;

Σκηνὴ δ'. Εἷς πολίτης ἀποσφραγίζων ἐπιστολήν πρὸ τοῦ

περιστυλίου τοῦ ταχυδρομείου· αἴφνης ὠχρῆσθ' ἀναγινώσκων τὰς ἐξῆς λέξεις:

« Προσφιλέστατέ μοι σύζυγε!

» Σοὶ καθιστῶ γνωστὸν μετὰ χαρᾶς ὅτι χθὲς σὲ κατέστικα πατέρα ἐνὸς ὠραίου ἄρρενος...

Ὁ δυστυχὴς πολίτης ἀνακράζει.

— Πατέρα μετὰ τριῶν μόνον μηνῶν γάμον!.. καὶ ἐχὴ τὴν ἀναίδειαν!...

Καὶ φέρει τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον, καὶ σπεύδει πρὸς τὸν δικηγόρον τοῦ διὰ νὰ κάμῃ αἴτησιν διαζυγίου καὶ μόνον δταν ἐξάγῃ τὴν ἐπιστολήν βλέπει ὅτι ἡ ἐπιστολὴ δὲν εἶνε ἐκ Πύργου, ἀλλ' ἐκ Βερροίας καὶ ὅτι ἀπευθύνεται εἰς ἄλλον.

Σκηνὴ ε. Παρὰ τὴν θυρίδα εἰς φοιτητῆς.

— Κύριε, κυττάξατε καλὰ πρέπει νὰ ἔχω ἐπιστολήν μίαν ἐπιταγὴν μέσα.

— Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν ἔχετε.

— Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἔχω.

— Σᾶς ἐπαναλαμβάνω νὰ μὴ μὲ σκοτίζετε.

Ὁ φοιτητῆς ἀπέρχεται περίλυπος ψιθυρίζων.

— Ἀσπλαγχνε πάτερ! καὶ τώρα εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπογράψω συναλλαγματικὴν μὲ 75 ταῖς 0/0.

Δέκα δὲ βήματα πρὸ αὐτοῦ ἕτερος φοιτητῆς λέγει κατ' ἐκτυτὸν τριῶν τὰς χεῖρας.

— Τί ἀνέλπιστος τύχη! Δὲν εἶνε ἰδική μου ἡ ἐπιταγὴ, ἀλλ' ἀφοῦ εἶνε πρὸς τὸν κομιστὴν ἐμπορῶ νὰ τὴν ἐξαργυρώσω καὶ νὰ οἰκονομήσω τὸν ξενοδόχον. Διὰ τὰ κατόπιν ἔχω ὁ Θεός!

Σκηνὴ ς'. Νεανίας τις λαμβάνει ἐπιστολήν χρονολογουμένην ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου ἀνχινώσκει αὐτὴν ἐν τάχει καὶ βλέπει «Τέκνον μου, ὁ θεὸς σου πνέει τὰ λοιθία· ἄμα λάβῃς τὴν παροῦσαν σπεῦσε διότι πρόκειται νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην σου.» Ὁ νεανίας ἐπιστρέφει εἰς τὴν θυρίδα τρέμων τῶν νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τοσοῦτον βραδέως τῷ ἐγχειρίζεται ἡ ἐπιστολὴ καὶ ὁ ὑπάλληλος εἰς μόνην ἀπάντησιν τῷ ἐγχειρίζει ἄλλην μίαν μεταγενεστέραν, ἣτις λέγει: «Ὁ θεὸς σου ἀπέθανε καὶ κατέστησε κληρονόμον τὸν ἐξάδελφόν σου.» Ὁ νεανίας ἀπελπισ ἀνευρίσκει δικηγόρον καὶ ἐγείρει ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων, ἐξαιτούμενος νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ, καθιστῶν αὐτὸν κληρονόμον τοῦ.

* *

ΜΕΡΟΣ Γ'. Εἰκὼν. Φαίνονται: ὁ κ. Κροικιδᾶς, ὁ κ. Ροντόπουλος καὶ ἄλλοι ταχυδρομικαὶ ὑπάλληλοι μεταβαίνοντες εἰς Βέλγιον ὅπως ἀναμορφώσωσι τὰ Βελγικὰ ταχυδρομεῖα.

ΔΟΝ ΚΛΕΩΠΑΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 4 Σεπτεμβρίου τὰ γραφεῖα τῆς « Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοῖας » καὶ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας τοῦ « Φοίνικος » μετενήχθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἱεροπόλεως οἰκίαν τοῦ κ. Σγούτα, κειμένην μεταξὺ τῶν οἰκιῶν τῶν κκ. Σὺδη καὶ Κορωνοῖων.